

Udkomsten hertil skal for Fremtiden gives ifølge sagl. Bevilling i Modsetning til, hvad der finder Sted efter Loven af 2den Juli 1870, og kan ikke forenes med Høferhandel og ikke gives Brugsforeninger. Jeg har i og for sig ikke saa meget herimod, om jeg endog saa her kunde finde, at det vilde være rigtigere, at Kommunalbestyrelsen blev den afgørende i det Spørgsmaal. Jeg tror nemlig ikke som det ærede Medlem for Sæby (S. Jensen), at Brugsforeningerne ere i høj Grad tjente med at have Spiritusudsalg. Det er sikkert, at ogsaa Brugsforeningerne mange Steder ere ved at tabe noget af den Interesse og Velvilje, som de ellers have Krav paa at være i Besiddelse af, derved, at de blive mistænkte som et Arnested for Drikkeri, og hvis det er Tilfældet, som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) oplyste, at Medlemmerne af Brugsforeningerne ifølge Dom have Ret til at sættere deres Varer paa Stedet, at de altsaa ogsaa, hvis det forelagte Regeringsforslag blev til Lov, kunde sidde og nyde bajerst. Et i Brugsforeningerne, saa forekommer det mig, at der var al mulig Grund til, at vi tog dette Spørgsmaal ogsaa under Overvejelse for ikke at gøre Brugsforeningerne til Krøper for bajerst. Derimod har jeg rigtig nok ikke tænkt til Afgiften af Brændevinshandel skulde nedsættes, saaledes som Ministeren har foreslaaet, og det saa meget mindre som det er faktisk, at det ærede Medlem for Sæby har nogen Ret deri, at det vil blive en Art Monopol for Købmændene og Detaillisterne paa Landet, at saa Ret til at udsælge Brændevin. I saa Fald er der ingen Grund til at sætte Afgiften ned i Særdeleshed da Maksimum af den nuværende Afgift allerede er sat paa mangfoldige Steder. I 3—4 nyeste Amtet er, saa vidt jeg ved, Afgiften fastsat til 200 Kr. aarlig, og jeg finder ingen Grund til at gaa ned til 144 Kr., fordi der bliver færre om denne Handel. Derimod vilde jeg anse det for meget heldigt, om denne Afgift ikke blev fastsat af Amtsrådene, men derimod blev fastsat i Løgen. Det første har nemlig den Følge, at Afgiften fastsættes forskjellig i de forskjellige Amtsråadskredse, at det ene Amt kan tage Minimumssummen, og det tilgrænsende Maksimumssummen, og dette medfører, at af to handlende, som maatte bo lige ved Siden af hinanden, i to Amtet, maa den ene svare 200 og den anden kun 40 Kr., saa at Jæftlættelsen af denne Afgift i Virkeligheden bliver en Slags Konkurrence, hvor det ene Amt forfordeler det andet. Der forekommer mig derfor, at være al mulig Grund til, i alt Fald for Landets Bedkommende, at sætte faste Takster i selve

Løven. — Om Afsnittet om Straf og Paatale finder jeg ingen Anledning til at høre mig. Derimod kan jeg til Slutning ikke undlade at gøre opmærksom paa noget i de midlertidige Bestemmelser, som forekommer mig at være lidt uretfærdigt. I Nr. 1 og 2 i § 40 staar, at fra det Tidspunkt, nærværende Lov træder i Kraft, kan Retten til Udskænkning af Brændevin og skattepligtigt Al ikke overføres til den heretilligedes Enke eller forladte Hustru, medmindre denne erhverver særlig Udkomst dertil, men under 4 og 5 gives der Brændevinsbrændere, og Ubruggere Ret til i 10 Aar at have flere Udsalgssteder, ligesom de Folk, der have Ret til at have fiddene Gæster, fremdeles beholde den, uagtet den i øvrigt bortfalder. Det forekommer mig, at det burde snarere være ompendt. Naar der overhovedet skal være Undtagelser, er der ingen Grund til at falde over de svage, Enkerne, og derimod lade de store Brændevinsbrændere og Ubruggere beholde den omtalte Ret i 10 Aar. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg ligejom de to foregaaende Talere ønsker, at vi maatte saa en nogenlunde god og brugbar Lov ud af det foreliggende Forslag. Jeg tror just ikke paa, at mine Ønsker og mine Idealer paa det Omraade fuldt ud skulle blive opfyldte, men jeg har alligevel den Tro, at der ogsaa i dette Ting er en Stemning for noget, at ville indskrænke de store Misbrug af spirituøse Drikke, som finde Sted, en Stemning, som altsaa staar i nogen Samklang med det Arbejde, der i ikke ringe Grad gøres omkring i Landet.

S. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Ja, efter at nu tre Talere have udtalt sig, og alle tre have udtalt sig til Dels i samme Retning, som jeg har ønsket at udtale mig, kunne mine Udtalelser blive saa, Der er kun ganske få Ting, som jeg særlig vilde fremdrage stærkere end de tre ærede Medlemmer have gjort, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister saa vil laane velvilligt Øre dertil, at mulig Tinget her kunde enes om at gaa denne Vej, og at Ministeren saa vilde give sin Tilslutning dertil. Det første, jeg vil udtale, er min Glæde over, at Forslaget er forelagt, idet jeg har det Haab, at selv om den egentlige Næringsløp skulde støde paa Stær, som et æret Medlem (Wulff) i Gaar syntes at være bange for, og jeg nærer den samme Frygt, — vil dog dette Forslag som et Stykke Næringslov nok klare disse Stær og gaa igennem. Jeg skal udtale min Glæde over, at de Medlemmer, som have talt, alle have været enige om, at naar man skal have et Lovforslag